

Zobák dokořán – 11.vydání

Ahojky kluci i holky. Už se zase budem ládovat kapříkem, co? A cukrovíčko a dárečky, ojoj, to se zase pomějem. A Nový rok, ojoj, to zas bude bolet hlava. Tak se podívejte, co tu pro vás máme. Žádné hrůzy z válečné fronty, žádnou přehnaně investigativní žurnalistiku ani výmysly vycucané z prstu. Nýbrž milé počtení pro všechny věrné, věrné Sojce a Zobáku. Tentokrát jsme se snažili, aby to vánoční číslo bylo o trochu bohatší, myslíme, že se nám to i povedlo. Pozornost věnujte hlavně rubrice delikates, kde najdete pozvánku na ples a již pomalu, ale jistě blížící se Doubravu. Vrací se i oblíbený rozhovor, který tebtokrát není sice přímo z dílny redakce, ale jedná se počin naší Klárky, která studuje žurnalistiku a tenhle rozhovor je čistě její práce. Jinak se nedá nic dělat, Sojkaři stále stagnují, na Zobák prdí a nic neposílají. Nicméně vás musím pochválit, díky pár jedincům nám nezemřela Sojtěž, pokračuje dál, tak to s námi Dava přece jen ještě chvilku vydrží. Ale hubovat vás nebudu, páč jsou vánoce a stejně to nemá moc cenu. Příloženou máte Sojčí novoročenku, za kterou děkujeme Zorce, doufám, že vám to bude taky tak svištět na kopcích.

Tak, Miláčkové a Miláčky (už jste se báli, že to nepřijde, co?), slupněte svoje omáčky, sundejte z hlavy natáčky a hlavně nebuďte lajdáčky a přečtěte si Zobák.

Jinak já vám obligátně přeju, aby se vám dobře žilo, aby vás nic netížilo, aby jste měli hodně lásky a vaši tátové si nesundávali moc často pásky. Abyste dostali pod stromeček všechno, co jste si přáli a aby jste si ještě dlouho dlouho hráli. Protože kdo se hraje nezlobí. Tak nezlobte maminku ani tatínka, popř. partnera ni partnerku (hlavně teda tu partnerku chlapi nezlobte), protože i když v tomto čísle najdete x důvodů, proč je lepší mužem býti, tak já říkám, že je to horší, už jenom proto, že muž nedostává žádné kvítí.

Tak ale už konec. Mé básnické střevo už bylo zcela vyčerpáno, teď snad jen zbývá jeden jediný malinkatý veršík na závěr, kterým se loučím za celou redakční radu a za celou radu Sojky. Všichni vám děkujeme za pomoc a projevenou přízeň v roce uplynulém a přejeme hezké vánoce a šťastný rok 2002. Díky moc.

JEN S VÁMI ZŮSTANE SOJKA SILNÝM PTÁKEM, TAK PO NÍ ANI PŘÍŠTÍ ROK NESTŘÍLEJTE PRAKEM.

Podzim u Sojky v žádném případě neznamená okurkovou sezónu, nýbrž pěkně perných pár měsíců, kdy je třeba popojíždět a reprezentovat a psát projekty na příští rok, však už to znáte. Každopádně všechny větší akce, které jsme za Sojku obrazili, jsou popsány v rubrice „Co všechno se snědlo...“. Tak si pošmákněte.

A teďko jedna taková klasická věc, která předchází konci každého roku, co byste tak řekli, že to je? Ano, tušíte správně, jsou to **ČLENSKÉ PŘÍSPĚVKY**, které je už zase třeba platit, pokud chcete i nadále zůstat řádnými členy Sojky. Nepodražili jsme a ani nepodražíme, jedná se stále o to jedno kilečko, které se vám pak v průběhu roku tisíckrát vrátí, třeba hned na plese

v únoru, kdy mají Sojky vstup zdarma. Tak znovu a zas, vyplňte složenku na poště a pošlete ji na adresu sídla Sojky – je to tuším **složenka typu C, vyplnit na 100,- Kč, adresa je SOJKA – spolek mladých, Foltýnova 19, Brno, 635 00. Nebo převodem na konto - eBANKA, č.ú. 287658001/2400**, nebo osobně někomu z nás, když nás potkáte. Každopádně tak učiňte do **konce ledna**, páč jinak vás budeme muset vyškrtnout. Hlavně vy, co půjdete na ples na to určitě nezapomeňte, jinak vás to bude stát tu stovku vstupu a ještě příspěvek, viz. rubrika Delikatesy.

Proběhlo zase od minulého Zobáku pár rad, můžete sami kontrolovat, že postupujeme zcela podle stanov aneb rada jednou za 6 týdnů, což je někdy šibeniční záležitost, ale přináší to své ovoce. Zápisy najdete taktéž v minulém odstavečku zmiňované rubrice.

Další žhavá zpráva, na Sojkastránkách máme už přes tisíc přístupů!!!! To je už panečku něco! Stránky sledujte, stále se tam objevují nejaktuálnější informace, nejaktuálnější fotografie apod.

Během podzimních pošmourných dní, jsme byly já a Nicky přijaty do Diskusního fóra mládeže Fondu budoucnosti, o čemž vám poreferuji o pár stránek dál. To abyste věděli, že má Sojka dlouhé pařátky.

Za tepla vám přinášíme pozdravy z Německa, od staronové předsedkyně SdJ – NdB/Obf, naší milované mamky Marlenky.

AHOJ „SOJKLINGE“

Das Jahr 2001 neigt sich dem Ende zu und ich möchte die Gelegenheit nützen, mich beim „Sojkavorstand“ für die Zusammenarbeit bedanken! Ich kann es nicht oft genug betonen, wie wichtig ihr alle für uns geworden seid! Natürlich gilt mein Dank, auch den Mitgliedern von Sojka, denn ohne die wäre diese Zusammenarbeit nicht möglich! Ich wünsche mir und hoffe, dass wir viele tolle Maßnahmen im nächsten Jahr zusammen veranstalten können!

Im Namen der SDJ - Niederbayern/Oberpfalz wünsche ich euch allen

FROHE

WEIHNACHTEN

und

ein erfolgreiches und gutes

NEUES JAHR

Eure Marlene

A já vás teď pozvu na bájo žůžo ples, na který musí přijít každý z vás nebo o moc přijde. Když nepřijde! Jistě jste si všimli reklamy, která vás má za úkol upoutat, tak teď nějaký pořádný informace.

Ples bude poprvé v historii Sojky v Čelákovících, 2.

2. 2002. Pro ty z vás, kteří by náhodou nevěděli, kde Čelákovice sou, tak sou kousek od Prahy – spojení za pomoci českých drah funguje každou půlhodinu (skoro), cesta trvá z centra Prahy asi půl hodky, autem je to ještě rychlejší, pohodlnější a vůbec lepší. V Čelákovících se pak všude ptejte, kde je kulturák, máme tu jenom jeden, nemůžete si to zplést. **Začátek se plánuje na 20:00. Společenský oděv by byl přinejmenším vhodný.** Vstupný máte jako řádný Sojky

se zaplaceným členským příspěvkem na rok 2002 zcela zdarma. Pokud by někdo z vás nestihl zaplatit členský příspěvek už před plesem, může tak učinit přímo zde, ale nejdřív se musí u vchodu prokázat platnou vstupenkou na ples, tudíž ho to bude stát o stovku víc. Pánové lístkotrhači u vchodu budou zcela cizí (žádnej freundschaft neklapne!) a budou mít u sebe seznam všech zaplativších členů pro rok 2002, které pustí zdarma. Ostatní mají smůlu.

Pokud jde o ubytování, kapacita je samozřejmě omezená, proto stanovujeme termín **15. leden (úterý),** jakožto poslední možné datum k rezervování noclehu. Jedná se o jednu jedinou noc – ze soboty na neděli, která vás přijde na **300 Kč,** snídaní v neděli je možné si objednat, ale bude to zas o těch pár šušníků víc. Pokud by ste se někdo chtěl ještě po plese hned vrátit do Prahy, tak poslední vlak jede z Čelákovic už ve 23:12, pak až 4:12.

Lístky na ples je určitě lepší si zamluvit předem, nebo (s určitým rizikem vyprodaného sálu) až na místě u kasy kulturáku. **Rezervace můžete provádět u kteréhokoliv radního, adresy, telefony, emaily máte na internetu, nebo můžete rovnou cinknout k Lukášovi (0608-500717).** Pro čelákovické je tu ještě jedna možnost – lístky budou k dostání i v kanceláři kulturního domu, tj. tam, kde se normálně prodávají všechny vstupenky.

Již teď vám můžu prozradit pár sladkých cumlátek, bonbónků. Tak kromě toho, že tam uzříte tváře nejmilejší a nejznámější, prozradím, že moderovat bude Leo s Klárou, zahraje nám přímá kapela, Sojka si připraví večírek plný her a překvapení, nezapomeňte na Pomíkovy narozky a přijďte mezi nás, ať je v jednotě síla. Bude to šprýmovní abend. **Nebude chybět samozřejmě ani tombola, prosíme vás o příspěvek do ní, pokud máte někdo tatínka např. řezníka, nebo pokud vám doma něco hezkého překáží, neváhejte a zavolejte šéfovi tomboly – což je Dava (0603-840912)**

No a aktuálně další věčička, na kterou už upozorním, je **DOUBRAVA 2002.** Vidíte, zůstali jsme stále na divokém západě! Tak Sojky věkem přiměřené, už se můžete klidně **hlásit a to prostřednictvím internetu** a tzv. interaktivních přihlášek. Budou tam vyvěšeny aktuální informace, termín, cena a vše, co je potřeba. Kromě toho vám samozřejmě pošleme letáky a přihlášky tištěné, jak jste zvyklý, a to sice po Novém roce. Spokojení?

Nazdárek!! Hurá, Wiwiwáawee!! Právě teď máte důvod juchat! Máte k tomu totiž né jeden, ale hned několik důvodů. Ad. jedna – celý kulturně-naučný zážitek z předvánočně laděné a naprosto čerstvé **sojky nadivoko** máte právě teď před sebou. Už jen toto samo o sobě by jistě byl dostatečný důvod k uspořádání nezřízených radovánek, ale navíc je tu ještě ad. dvě! – Váánoce sou tady, Váánoce sou tady, kokakolu si vychutnej.. Ale to vám jistě neprozrazuju nic novýho, takže to nebudu dál rozpitvát a jedem s ledem.. (nejlepší je totiž ledově vychlazená!!) Dneska zde nenajdete ty tradiční řeči o vaší oslepující aktivitě, co se literárního přispívání (nejen do této

rubriky) týče. Jednak mě už nebaví a jednak sem s nima už trapnej a jednak si musím zamést před vlastní klávesnicí. Totiž: Furth vám tu vyčítám, že nikdo nic neposíláte a přitom sem při vytváření minulého plátku opomněl jeden příspěvek, který jsem obdržel emilem už 15.7 v 9:14 p.m. Tudíž se tímto odesílateli Michalovi Špačkovi omlouvám na jeho příspěvek jsme nezapomněli, pouze vzhledem k letní táborové tématice jsme se dohodli, že ho zařadíme v předtáborovém čísle. A copak je jinak nového v sojčí partě? Komu se co stalo, nějaký ten trapásek, ale třeba i mimořádný úspěch, prostě všechny ty nejčtenější a nejžáznivější věci, tak přesně o tom všem se dočtete právě zde. Tak si k tomu otevřete třeba jednu kolu v plechovce, z ledničky, samozřejmě. Neznám větší hřích, než chlemtat TEPLOU kolu. Jak sem vám psal už minule, že zaznamenávám znatelný a velice silný odliv mnoha Sojek z Čelákovice kamsi za pochybnými vzdělávacími procesy, tak tak se do puntíku stalo. Alespoň, že tu máme druhý únor a s ním ples všech plesů, bál všech bálů...(viz. rubr. Delikatesy) Tahle akce alespoň na pár okamžiků opět vystrčí Čelákovice na výslunní a do popředí zájmu každé pořádné Sojky! Prostě už se na to hrozně těším. Přijedte, zajdem k baru, třeba na kolu.. Jinak, co se drbů, drbečků týče, nemůžu říct, že by se konaly nějaký velikánský žně, ale já, šikulka, sem pro vás přesto nenápadně něco ulovil. Víte například, že Michi se chystá (jako šéf prosperující, dynamické a vysoce perspektivní mladé společnosti, zabývající se moderními multimediálními technologiemi) pořídít si vůz odpovídající svému postavení (high-end class ***)?? Tak mě jenom napadá, Michi, jestli by tě možná nakonec nepřišlo lacinějc pořídít si rovnou i šoféra, víš co, zima bude kluzká.. Při Michiho klice to myslím smrtelně vážně. No řekněte, komu jinému myslíte, že se povedlo doslova vykopnout notebook ze školní lavice na podlahu? No nechce to dleto už fištróna?? A komu myslíte, že se povedlo při chůzi po mostě uklouznout po excrementu a hodit si přitom kuffík s dokladama do řeky?? Tak to se bohužel zatím nepovedlo ani Michimu, protože sem si to právě vymyslel. Už asi abych uzavřel skoro tradiční "Michiho" kapitolku, nebo ještě k novému roku jednu koupim. Pokud máte dopitou kokakolu, běžte si rychle znova nalít, protože kokakola je to pravé vánoční osvěžení! A kóknem se do Brna, co vy na to? Tam to totiž žije, to je jasný! A víte proč? No protože na Poříčí se na pár týdnů přistěhovala ta nejvysmátější a nejhlásitější sojka všech dob! František! Kdo ste s Františkem z Nové Rokle zažil alespoň jednu z mnoha našich akcí, jistě mi dáte za pravdu, že nemluvim v superlativěch jenom tak do větru. Ale pojďme k jádru věci. Není na tom něco divného? Franta – z Nový Rokle – pracoval v Plzni – kde vzal – tu se vzal – v Brně?? Jestli ona v tom nebude nějaká ženská! A to si pište, že bude. A jaká! Bloňďatá! MEISTERSTÜCK! Bravo, Fanouši!! ☺ Oukej, lojte, předvánoční sojka nadivoko spěje pomalu, ale o to jistěji do svého finále, každá sranda někdy končí, načněte si proto pro jistotu ještě poslední plechovku kokakoly, páč nejhorší ze všeho je dehydratace! Na to ale opravdu majzla! Ono totiž to mrazivý a větrný počasí klame, ale pít se musí, přátelé, pít se musí! A nakonec jsem si pro vás schoval zase jeden vypečený. Jestlipak víte, jak se straší zlobivý děti v Afghánistánu? Nevíte? No přeci: Bu, bu, bu, bu, Bush!! ☺

Zdarví vás Lukáš

(čerstvý člen nejlépe fungující dealerské sítě *The COCA-COLA company* v České republice (kecám))

Máme toho dneska trošilinku vícero. Není to jen vtipné, ale i něco na potrápení vašich vesměs šiřatých hlav. [Znovu připomínáme, že kdyby se kdokoliv z vás chtěl s něčím prezentovat, tak tato rubrika byla stvořena přímo pro něj. Neváhejte a napište.

Příspěvek od Klárky tu máme na místě prvním. Je pravda, že už to někdo z vás možná viděl na internetu, ale je to stejně pořád vtipný. Tak se zasmějte, připravte se na něco náročnějšího, co bude následovat.

38 důvodů, proč je lepší být chlap

Tvé příjmení zůstane nezměněno po celý život.

Garáž je tvým hájemstvím.

Můžeš být prezident a nikdo se na tebe divně nekouká..

Čokoláda je pro tebe příjemnou nevinnou sladkostí.

Automechanici ti říkají vždycky pravdu.

Je ti úplně jedno, jestli si někdo všimne tvého nového účesu.

Svět je tvým záchodem.

Stejná práce... víc peněz.

Svatební obřad, hostina, večírek? Ono se to nějak zařídí...

Můžeš jít klidně do vody v bílém tričku.

Vrásky dodávají tvému obličejí na charakternosti.

Zatímco svatební šaty mohou stát až 20 000,- tobě stačí půjčit si od známého oblek.

Nikdo nezírá na tvůj hrudník, když s někým mluvíš.

Míváš POŘÁD stejnou náladu.

Dobře vyvedené krknutí se od tebe přímo očekává.

Telefonní hovor vyřídíš nejdýl za půl minuty.

Desetidenní dovolená vyžaduje jedno zavazadlo.

Můžeš si všechny své konzervy otevřít sám.

Jeden model peněženky či bot ti vystačí na několik sezón.

Kadeřníci nebo holiči tě nemůžou vyvést z míry.

Neobtěžuješ se ustýlat postel.

Za sebemenší projev pozornosti jsi kladně hodnocen.

Když tě někdo zapomene někam pozvat, může přesto i nadále zůstat tvým kamarádem/kamarádkou.

I když je ti 34 a jsi single, je to jedno.

Všechno na tvém obličejí si za každé okolnosti udržuje původní barvu.

Tři páry bot ti úplně stačí.

Neuždibuješ z cizích moučníků.

Vystačíš si s názvy pěti základních barev.

Pomačkaný oděv tě nerozčílí, prostě to nevidíš.

Nemusíš půl hodiny přemýšlet, jakým směrem utáhnout šroub.

Se stejným typem účesu si vystačíš na roky či desetiletí.

Spodní prádlo seženeš za 350,- v balení po 5ti kusech.

Nemusíš se holit od krku níž.

Tvůj pupek rafinovaně zakrývá široké boky.

K dobré manikúře stačí kapesní nožík.

Můžeš se svobodně rozhodnout, jestli si necháš narůst knírek.

Vánoční nákup pro 25 příbuzných stihneš 24.prosince za tři čtvrtě hodiny.

...docela v pohodě, ne?

KLÁRA

No a teď něco na potrápení mozku. Kdo z vás byl v Bohdalově, ten už to viděl, kdo ne, ten si může ověřit své znalosti teď hned na fleku. Pár z nás zjistilo, že by tak trochu stálo zato, se občas zajímat trochu víc, aby z toho nebyla ostuda. Tak schválně, jak dopadnete vy. Kviz je

rozdělen do tří částí – geografické, dějepisné a politické, řešení najdete na konci Zobačiska. Zkuste to dát i rodičům, nebo sourozencům. Príma kviz večer vám přeju. Jo a abychom nezapřeli autora, tak kdo jiný si na nás tuhle kulišárnu vymyslel, než náš pan předseda.

ZEMĚPIS

1. Kolik spolkových zemí má Německo?
2. Kolikrát zhruba je Německo větší než ČR?
3. Která je největší spolková země rozlohou?
4. Kolik je nových – východních spolkových zemí?
5. Které spolkové země hraničí s ČR?
6. Jaká je nejvyšší hora Německa a v kterém pohoří leží?
7. Jaká je nejdelší a nejvýznamnější německá řeka?
8. Kolik má německo zhruba obyvatel?
9. Vyjmenuj podle velikosti pět největších německých měst.
10. Vyjmenuj země, se kterými německo sousedí.

DĚJEPIS

1. Co bylo v Německu zřízeno po 2. světové válce a jak dlouho?
2. Ve kterém roce vznikla SRN?
3. Kdy přesně bylo Německo znovu sjednoceno?
4. Ve který den přesně a ve kterém městě byla podepsána tzv. „Mnichovská dohoda“?
5. Zástupci kterých zemí podepsali tzv. „Mnichovskou dohodu“?
6. Co to jsou „Sudety“?
7. V kterých letech a na základě čeho proběhlo vyhánění a odsun Sudetských Němců?
8. Kolik Sudetských Němců bylo zhruba z bývalého Československa vyhnáno a odsunuto?
9. Jak se jmenoval první německý kancléř po 2. světové válce?
10. Co a kdy byla tzv. „Berlínská blokáda“?

POLITIKA

1. Vyjmenuj současné německé parlamentní strany.
2. Jak se jmenuje současný prezident SRN?
3. Které strany jsou v současné době zastoupeny v německé vládě, jak se jmenuje kancléř, ministr zahraničí a ministr obrany.
4. Kdy byla podepsána tzv. „Česko-německá deklarace“?
5. Kteří politici za SRN a ČR podepsali tzv. „Česko-německou deklaraci“?
6. Jak se jmenovalo předchozí hlavní město Německa, které je hlavní město Německa v současnosti a jak se v něm jmenuje nová budova německého parlamentu?
7. Který německý politik běhá každé ráno cca 10 km?
8. Kdo má přezdívku „Kancléř sjednotitel“?
9. Jak se jmenuje bavorský předseda vlády?
10. Kdy budou v Německu příští parlamentní volby?

No a co to tu ještě máme? Vzpomínku na Mikuláše, se svou troškou do mlýna přispěl můj brácha, který se inspiroval mým holým zadkem, když jsem se nemohla vejít do andělského oblečku...prostě švandy kopec.

Mikuláš s čertem, andělem,

kráčejí zimním večerem.

Těšte se děti i k vám se podívá

ať čerta se bojí každý protiva.

Až zeptá se zda-li byl jsi hodný,

alespoň pro tento den,

odpověz říkankou, básní, písni

a budeš sladce odměněn.

A hle, v dáli silueta mizí,
jak mávnutím kouzelné hůlky,
odešel Mikuláš čert i anděl,
daleko, daleko....až tam, kde jsou dvě půlky.

A hojte všichni. Mám teď věru těžký úkol a to je napsat vám něco humorného. V těchto dnech totiž nemám vůbec náladu na vtipkování, protože se mi blíží zápočty a zkoušky a to moc veselé není. Mohl bych vám napsat nějaké příběhy ze života s mojí babičkou. Ano, nechce se tomu věřit, ale já bydlím již třetí měsíc s mojí babičkou. A ještě jsem se psychicky nezhroutil, to je co ? Vy si totiž jenom myslíte, že babička je synonymum pro hodnou stařenku, která vám vaří a peče jenom samé dobroty a je na vás moc hodná, ale to se hodně pletete. Ta moje je totiž pravý opak. Ne, jestli čekáte, že se o ní budu rozepisovat, tak vás zklamou. Bylo by to jistě velice humorné, ale ode mně vůči ní velice netaktní. Když budou ty vánoce, tak vám napíšu něco opravdu vánočního, příběh plný pohody a vánoční nálady, vůně cukroví a jedle (event. Borovice, nebo i modřínu, to je fuk). Možná přijde i Ježíšek.

Sojkawatch

Je krásné, prosluněné, vánoční ráno, bohužel bez sněhu, protože jsme v Kalifornii. Ano, nedělám si legraci, jsme v Kalifornii, ve státě na západním pobřeží USA, který sousedí s Nevadou a Oregonem (pardon, nechal jsem se unést, to víte, už mi ta škola leze na mozek). Pláže jsou přeplněny zahraničními turisty, tento rok převážně z České republiky. Samozřejmě nechybí i známá a ostřílená parta ze Sojky. Všichni totiž využili výhodných slev, které nabídla letecká společnost American Airlines. Madle bylo sice trochu divné, že ten arabský chlapík nějak divně koulel očima a pořád něco žvatlal a dokonce i tikal, ale nakonec se všichni zdárně dostali do El-ej a nyní se již válí na rozpáleném písku, který ohřívá jejich z Čech promrzlá těla. Moře je dnes poněkud rozbouřené, takové jaké je k vidění pouze v televizi. Monika, vzrušená příbojem, povídá, "To je jak v televizi, co ?". "Hm," odvětí Lukáš. Po tomto vyčerpávajícím rozhovoru se zvedne a jde směrem k moři. "Kam deš ?", ptá se Michi. "Du si zasérfovat, deš taky ?", povídá Luky. "A na čem prosimtě, vdyť nemáme sérfy!!", říká Michi. Lukáš se zamyslí a odpoví "No A! Tak si je pučíme. Táhleti kucí, co šli na záchod, tam zrovna dvě nechali ležet. Na chvíli si je pučíme a nikdo nic nepozná.". "Tý brďo, to bude vodvaz!", haleká vzrušeně Michi. "To jó kámo, to jó!". Oba dva se pomalu připlížili k odloženým sérfům a takzvaně si je na chvíli půjčili. Jsou to čestní plantážníci a tak je určité do konce příběhu vrátí, nebojte se moji milí čtenáři (Ani ty: Eduarde, Hynku, Vladěno a Miluno). Mezitím se dva bratři Pavlíčci, Tomáš a Jen, prochází na pláži a obhlížejí situaci. Prohlíží si místní krasavice a hledají nějaké vyvinuté a snědé plážové slečny, aby se po celý týden nenudili. Potřebují totiž ještě dva lidi, aby si mohli konečně zahrát tu Canastu, kterou oba dva zbožňují. Najednou spatří dvě překrásné divy, snědé jako čokoláda, právě rozlitá na banánku v čokoládě, a oba dva otevrou svá ústa dokořán (nebo taky možná Zobák dokořán, he, dobrý ne?). "Tý jo, ta první, ta je ale má, co ?" vykřikne Honza poté, co spatří úplně nové karty u první beach-babe. Zanedlouho již oba bratři sedí na dece u slečen a společně masí Canastu. No nic, nechme je být a přesuňme se zpět. Ostatní leží v hloučku na

dekách a opalují se. Na všechno zde samozřejmě dohlíží zkušení záchranáři z pobřežní hlídky. Jejich šéf, Mitch, zrovna hlídkuje na věži 10, u které se náhodou opalují i přátelé ze sojky. Vystřkuje jeho hrud', která je porostlá hustým houštím, očividně pečlivě pěstovaným, a přes své zrcadlové sluneční brýle pozoruje dění na pláži. Jakmile zahlédne Madlu, vycení svůj typický thymolinový úsměv a dá se do pochodu směrem k místu, kde se naše milé sojky opalují. Hned jak přileze k dece, postaví se k Madle z profilu, to aby nebyl vidět jeho ochablý milan (*břicho, pozn. Aurora*). Madla se na něj ani nepodívá a normálně pokračuje ve slunění. Mitch si tedy přistoupí blíže, aby si ho konečně všimla. "Nezacláněj frajere!" vyhrkne Madla, Mitch si ji totiž stoupl do sluníčka a ona již nemohla chytat bronz. "Prosím slečno ?" odvěti překvapeně Mitch. Na takovéto odpovědi není totiž zvyklý. "Uhni, zacláníš mi !" odpoví Madla. Mitch zrudne a za breku utíká pryč za svým synem Hobbim. Madla je totiž první žena, která ho takhle odpálkovala. "Kdo to byl, Madliku ?" optá se Leo. "Ále, nějakéj vopruz, znáš to." říká Madla. "Jo, jasně." Mezitím se Michi a Lukáš dostali na moře a zkoušeli rejdit ve vlnách na svých "nových" sérfech. Lukáš se na prnko vyškrábal jako první, ale po deseti metrech sklouzl a nabil si koleno. Mimo jiné si vyhodil rameno, které si dalších deset minut nahazoval. Michi, doufajíce, že jízda na sérfu je jednoduchá, si počkal na větší vlnu, naskočil bravurně na své prkno, ale ejhle, trochu se přecenil, také upadl a naneštěstí si natrhl neopren. Ano, přesně tam, kde myslíte. Na noze! Jojo , to bylo povyku! Jeho neopren byl totiž od ounílu a byl zatraceně drahý. Oba dva to ještě chvíli zkoušeli a pak se rozhodli jet zpět ke břehu, protože jim to opravdu nešlo. Když už byli skoro u břehu, smetla je obrovská vlna a roztránila jejich vypůjčené sérfy o útesy. Ach ano, je to smutné, ale je tomu tak. V průběhu týdne zažila naše ostřílená parta ještě mnohá dobrodružství. Ta však byla cenzurována a do této povídky se již nevejdou. Bohužel. A co dostali jednotlivé sojky k vánocům ? Co si z Kalifornie přivezli ? No, tak Lukáš s Michim si přivezli předvolání k soudu a účtenky za rozbité sérfy, Monika si přivezla spoustu zajímavých „televizních“ zážitků, Madla s Leem si přivezli popáleniny druhého stupně a bratři Pavlíčci si přivezli překrásný balíček karet. No, a to je konec. Huhuhuuuuu, já se na vás všechny těším, až vás zase uvidím (některé dříve, některé později). Přeju pěkného ježucha a hodně dárků. Jestli naší redakci chcete poslat nějakéj dárek, třeba i opožděně, nebudeme se zlobit. Vůbec ne, ba i naopak. Jo, a cheskycho silfestra taky. Ať limča teče proudem. Ahooj, zdraví Pěťa-Špigy-Špíča kluk ušatá jedna mazaná. Holcám posílám pusu (teda jestli chcete), klukům třeba ruku, nebo tak něco. Ne, klukům posílám poplácání po zádech. Jo, a je to ! Du spát!!

Drazí,

vás pic! Tak mi to tak připadá, že díky svému už nevím kolikátému příspěvku do, jak já vždycky říkám „gulage“, se ze mě pomalu, ale jistě, stává hotový spisovatel - amatér. Od určité doby si totiž pozorně pročítám všechny možné úvodníky a sloupky ve všech možných plátcích a čím dál víc se obdivuji těm rozličným osobám s darem slova, jak zas a znova vědí, co do svého příspěvku mají napsat, povětšinou je to poučné, přínosné a často navíc i vtipné. Opravdu se těm lidem obdivuji, chtěl bych se jim aspoň přiblížit, ale asi, když už, tak jsem

nadán k jiným věcem. A tak mi nezbyvá, i když je to nečestné a nesportovní, než se po nich občas opičít... Ale vždycky se to taky nedá. Hlavní je prostě najít nějaké to téma, stěžejní věc, která osloví davy, bude se týkat věci a nebude to celé takové trapné. To vidím jako hlavní problém. Tak třeba minulý gulage, no to bylo něco – 5 let Sojky, no bomba, pro nás sloupkaře čistý dar z nebes! Škoda, že něco podobného je jen jednou za pět let... Zpočátku mého psaní to bylo taky celkem jednoduché, to jsem tak 3 až 4 porce svých prvních gulášů (to množné číslo s „G“ se asi v tomto smyslu použít nedá...) věnoval takovým těm „poučkoplným“ povšechným věcem typu jak „musíme v rámci spolku držet soudruzi pohromadě“ či „jak náš spolek pomocí pilné práce všech soudruhů přežije hned několik kvartálů a pětiletok vstříc světlým zítřkům“; k zahození nebyla například ani alegorie o Sojce jako lokomotivě a sojčím otci jako strojuvůdci... Nenechte se však mýlit, vážení, tyhle doby jsou už taky nenávratně v čoudu!

A tak právě v tuto dobu, zhruba po třech letech, v dobu přesně jedenáctého gulage autor (chápej jako já) prožívá svou autorskou tvůrčí krizi. Při takové krizi nad každým autorem vyvstává otázka, jak z ní ven, že. Ani ty Vánoce za humny mi z ní nepomohly, to je taky stará vesta, o nich jsem psal už loni a předloni... Tak co tedy? O čem psát? (Pozorní z vás si jistě na tomto místě všimli, že jsme ještě pořádně ani nezačali, ještě jsem vám pořádně ani nic přínosného nesdělil, přesto už jsme však utěšeně za půlkou mi přidělené plochy! Mimochodem, zlí jazykové tvrdí, že tato vlastnost je vlastností pro mou osobu typickou – o něčem dlouho ale o ničem referovat...) A právě v tento moment zdánlivého myšlenkového konce a nicoty mě napadl ten spásný nápad (abych byl tedy úplně spravedlivý, tak jsem se krapet inspiroval dávnou dobře míněnou radou jiného ze sojčích pohlavárů...): Co takhle ve svém gulage pojednat o guláši jako takovém (chápej pokrmu)? No řekněte, kdy jindy, než právě v době mého kuchařského obrození! A když už jsme u toho, tak kde jinde, než právě v gulage, který má dle závazného pokynu šéfpovědné osoby být z důvodu vyššího zájmu ultradlouhý? Takže kdo, když ne já, kde, když ne tady, kdy, když ne teď?

Začněme tedy od píky. Jak nám kolektiv autorů pod vedením Věry Petráčkové a Jiřího Krause v Akademickém slovníku cizích slov (Academia Praha 1998) na straně 275, mimochodem zakončené příznačným a symbolickým termínem „gumotyp“, praví, slovo „guláš“ je slovem maďarského původu s celkem dvěma významy: 1. pokrm z nakrájeného masa dušeného na cibuli a paprice s různými přísadami, 2. směsice nesourodých, neorganicky spojených částí, prvků (např. slátaný text). Jak poučné! A jak se tedy s vysvětlením našeho slova uvedeným pod bodem 2 a zejména s v závorce obsaženým příkladem máme možnost v této rubrice setkávat v každém numeru Zobáku včetně tohoto, to je stará vesta, tak v případě vysvětlení prvního máme dnes premiéru. Doposud mělo toto téma prostor tak leda ve vypečených magazínech pro ženy a v pořadech typu Prima vařečka, Hrnečku vař či Rady ptáka..., až teprve dnes se mezi tyto velikány přidá Zobáčisko! Ale abych se měl tematicky od čeho odpíchnout i v „gulage“ příštím, naservíruji vám teď jen takový předkrm ve formě literaturou uváděných možných i nemožných druhů. A tak věřte či nevěřte, máme tu „gulage“ hovězí – základní předpis, znojemský, s hráškem, se sýrem a šunkou, se zeleninou, s rajčaty, cikánský, s cibulkami, s makaróny a sýrem, karlovarský (Noová Róóle!!!), sváteční, pikantní I, pikantní II a na červeném víně. To všechno jsou druhy „gulage“ toho co se týče druhu masa nejtradičtějšího, hovězího, v dnešní době šílených krav poněkud upozadňovaného... Existují samozřejmě i „gulage“ z druhů mas jiných, jako telecích, vepřových, skopových, jehněčích,

drůbežích a ano, i zvěřinových. Ale o tom právě až příště, milí labužníci, možná přijde i originální recept na „gulage“ sojčího otce nejoblíbenější! Na tomto místě však vyzývám i vás, milovníci „galage“, nestyďte se a podělte se se mnou a mým prostřednictvím možná i všemi ostatními s receptem na ten „gulage“ právě vašemu srdci nejbližší!

Gurmáni a gurmánky, Vánoce nás opět dostihly, po nich pak Silvestr, Nový rok a nový rok, řeknu vám upřímně, už se na to všechno moc a moc těším! Fakt asi na všechno a slibuju, že si to plnými doušky užiju a budu si toho vážit. To stejný včetně hodně dárečků od Ježíška přeju i vám všem a vašim blízkým, a to ať už s nějakým tím vánočním či novoročním „gulage“ nebo klidně i bez něj, v tomto čase si určitě užijete všemožných dobrot ažaž!

Tak zatím a mějte se, jak nejlíp chcete.

váš Leo Poldík Černý

A teď tu máme pro vás jednu specialitku. Nefalšovanej, na zakázku vyrobenej horoskop naší Sojky. Upozornění: Nejedná se o žádný výmysl ani podvod!!! Horoskop byl vytvořen téměř profesionální věstkyní.

SOJKA, 10.8.1996,11:00, Gaisthal

-

Tuto organizaci zosobňuje velká citovost, ideál domova a silná přání. Je pro ni charakteristická spolupráce na základě společně sdílených idejí a zapojení do vyššího celku. Vlastní jsou jí i komunikace a výměna názorů, má silně vyvinutý smysl pro spravedlnost, disciplínu a přísnost. Její největší ctností je pochopení stanovisek druhých lidí.

Peníze jsou pro ni důležité jako prostředek k dosažení vytyčeného cíle a k získání pocitu jistoty a bezpečí. Po finanční stránce je typická její kolísavá tendence, protože se vydává mnoho peněz do společenských akcí. Nedostatkem však nikdy trpět nebude, protože si vždy dává něco stranou. Možnost sponzorů.

Sojka se zajímá o sociální hodnoty a ideje, které se ukazují užitečné pro sociální řád a pořádek. Charakteristická je komunikace na vyšší úrovni, v rámci instituce a za dosažením jejích ideálů. V rámci komunikace jsou pořádány často krátké cesty po domovině. V myšlení je spíše konzervativní.

Má silnou potřebu získat moc a postavení díky její ctižádosti a smyslu pro povinnost.

Svou moudrost, opatrnost a zralý úsudek může projevit v postavení spojeném s politickou a hospodářskou odpovědností.

Miluje cestování a volí místo bydliště nejráději daleko od místa svého vzniku a často je i ve spojení s lidmi ze zahraničí. Má snahu si osvojovat stále nové zkušenosti.

Uvnitř funguje na základě dodržování pravidel a norem a je založená na ideji sjednocení. Klade velký důraz na disciplínu, vnitřní organisovanost a pořádek, přesto v ní vládne harmonická rodinná atmosféra. Na domácí půdě má dobré společenské i duchovní postavení. Na domov má silnou vazbu, ale zároveň i potřebu pečovat o celý svět; stará se s velkou obětavostí o svoji „rodinu“, ale zároveň od ní vyžaduje velkou volnost pohybu.

Účastní se a pořádá mnoho společenských aktivit, které nějakým způsobem souvisejí s dětmi, hrou a potěšením. Má někdy i tendenci svou starost a péči o děti přehánět.

V Sojce funguje spolupráce za účelem sjednocení individuálních a společných zájmů. V rámci kolektivu pak působí- senzibilita, víra, trpělivost, obětavost, služba druhým a diplomatičnost, ale někdy může hrozit i ztráta zápal-u, až přílišná svědomitost a napjatost vztahů. Jejím cílem by mělo být naučit se disciplině a smyslu pro pořádek.

Má schopnost lidem otevírat nové obzory svou citlivostí a ideálem domova.

Kreativní inspiraci čerpá na cestách a prostřednictvím vazby na druhé. Má vysoké ideály a pěstuje zvláštní náklonnost k lidem jiné rasy nebo cizincům. Čekají ji úspěšné daleké cesty a kariéra v cizině.

Dokáže bojovat za své přesvědčení a má ráda změnu. Pokud by disponovala potřebným intelektuálním potenciálem, mohla by se stát i uznávaným sociálním reformátorem.

Sojka dokáže tvrdě pracovat a vyzná se ve své profesi, někdy je však na sebe příliš přísná a z toho vzniká chaos a problémy. Překonává překážky a dosahuje vysoko postavených cílů Práce a služby, které poskytuje okolí, od ní vyžadují nesobeckou obětavost.

Díky svým občasným revolučním sklonům může přijít do konfliktu s tradičními hodnotami.

Sojka je obzvláště citlivá na svoji pověst a váženost na veřejnosti. Věnuje zvláště pozornost myšlenkám, které se dají realizovat, slibují finanční efekt a dobré postavení. Ve své práci potřebuje přísun síly a bezpečí zvenčí, může spolupracovat s partnerem. Obvykle uzavírá přátelství s vlivnými, geniálními a tvořivými lidmi, přičemž její vlastní tvůrčí sebevyjádření s nimi často souvisí.

Má sklon dělat si přílišné starosti i z maličkostí a veškeré své podnikání předem velmi dobře promyslí a naplánuje.

Měla by se naučit využít tlaku kolektivních krizí k osobní proměně, vnímat své potřeby jako součást širších procesů a dosáhnout schopnosti soucítit.

Patří k průbojným a zarputilým a k těm, kteří mají silný vliv na ostatní. Vlastní určitou vizi a poslání, ke kterým směřuje. Měla by usilovat o posílení pocitu jedinečnosti, nutkání vytrhnout se omezením a docílit vnitřní svobody.

Obrovskou motivací a prostorem pro její seberealizaci jsou kolektivní diskuse a přemítání o vlastní filosofii. Díky rozpoznání osobní síly ve vztahu k ostatním, rozvinutí vůle a sebedůvěry mezi členy může kreativně a neustále nově měnit svoje nejhlubší představy i místa svého působení.

Okolnosti na konci její existence budou podivné a poznamenány odloučením.

Blanka Langerová

INTERVIEW

„Nemusím, ale chci..“, říká v rozhovoru o své oddanosti neziskové organizaci studentka Magdaléna Müllerová

Magdaléna Müllerová je na první pohled docela obyčejná 22letá studentka Fakulty humanitních studií Univerzity Karlovy. Kromě studií však věnuje většinu volného času aktivitám spojeným s občanským sdružením „Sojka – spolek mladých“, jehož je výkonnou místopředsedkyní. Toto sdružení se zaměřuje na prohlubování vztahů mezi českou a německou mládeží prostřednictvím organizování táborů, pravidelných setkání, workshopů a symposií. Vzniklo v roce 1996 díky několika nadšencům coby partnerská organizace bavorského spolku Studentendeutsche Jugend (mezi jeho akce patří např. českoněmecké symposium ve Furth im Waldu).

Mezi Magdiny povinnosti patří především vedení letního tábora pro české a německé děti ve věku od 14 do 16 let, který se koná každoročně dva týdny v srpnu v bavorské víscé Gaisthal. Je rovněž zodpovědná za celoroční kontakt se členy, je šéfredaktorkou časopisu pro členy „Zobák dokořán“, píše projekty na MŠMT ČR a podílí se na přípravě a organizování všech akcí, které spolek Sojka pořádá. Kromě zmíněného letního tábora se jedná o velikonoční tábor pro české a německé děti v Doubravě u Aše, členská shromáždění, zasedání rady

spolku, reprezentační ples. Je jedním ze zakládajících členů Sojky a před několika týdny byla za toto občanské sdružení delegována do Diskuzního fóra mládeže při Fondu budoucnosti.

Jak ses k Sojce dostala, co tě tam přivedlo?

Byla jsem jedním se zakládajících členů... K té myšlence založit Sojku nás přivedla několikaletá účast na česko-německém táboře v Bavorsku, kde jsme byli poprvé v roce 1990. Šlo nám v podstatě o to, abychom se mohli s německými kamarády vídat, podnikat zajímavé akce a nebyli závislí pouze na období, kdy se koná tábor.

Jsi výkonnou místopředsedkyní Sojky. Co všechno se od člověka na této pozici očekává?

To vždy záleží na konkrétním sdružení. U nás se ode mně očekává splnění funkce slůvka „výkonná“, to znamená, že mám samozřejmě vymezené oblasti, ve kterých dělám, co je v mých silách – psaní projektů, příprava programů na tábory, koordinace ostatních členů Sojky, z nichž většina bydlí mimo Prahu. Zkrátka, musím se starat jak o chod spolku, tak o chod akcí. Úkoly se víceméně nemění. Naštěstí nesedím v kanceláři, ale pracuji s lidmi, takže je to stále o něčem jiném.

Práce v neziskové organizaci je nevydělečná záležitost. Co tě v této činnosti motivuje?

Motivací je samozřejmě pocit, že člověk dělá něco, co má smysl. Navíc mě ta práce baví. Trochu sobecky říkám, že to je i dobíjení energie, protože když se ti například povede udělat fajn tábor a vidíš těch sto spokojených obličejů před sebou, tak to je taková satisfakce, že do toho člověk příště musí jít zkrátka znovu.

Ve škole navštěvuješ přednášky nově vzniklého oboru Občanský sektor, myslíš, že ti v tomhle směru může škola ještě něco dát? Máš přece dlouholeté zkušenosti...

Samozřejmě, že mi něco dá, protože se člověk dozví širší souvislosti, ale teorie je opravdu jiná, než praxe. Je určitě užitečné vědět, kdy, jak a proč se začal utvářet občanský sektor a jaký má ekonomický rámec, ale když jde o reálnou věc, na kterou potřebuješ reálné peníze, je to už o něčem jiném...

Není práce v občanském sdružení podobná politice? Musíš přece také vyjednávat a umět být v určitém smyslu diplomat.

To máš pravdu. Abych se přiznala, jde o stranu mince, kterou mám nejméně ráda, a když můžu, ráda ji přenechám ostatním. Ale když už to nejde, tak nezbude, než nasadit úsměv a skřípat zuby za rohem...

Trávíš hodně času i v prostředí německé partnerské organizace...

To samozřejmě vychází již ze slůvka „partnerské“. Jelikož naše akce – tábory, sympozia – jsou většinou společné, tak se vídáme často. Ať už na víkendových setkáních, kdy akce připravujeme, nebo na akcích samotných. Vznikají pevná přátelská pouta, která jsou nejlepším hnacím motorem, ať děláme cokoli.

Existují ve fungování občanského sektoru u nás a v Německu podstatné rozdíly?

Ano. Rozdíly jsou, co se týče legislativní úpravy, dotací, podmínek... U nás se situace prostě musí časem zlepšit. Český občanský sektor má ještě pleny a ty jsou občas pěkně „durch“, jak by řekl Němec. Je to otázka času a takzvané občanské uvědomělosti.

Jsi spokojena s výší dotací, které od Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy za Sojku na projekty dostáváte?

Nemohu si stěžovat, ale je to dané skutečností, že předkládáme každoročně tematicky stejné projekty, které nepotřebujeme díky partnerství se Sudetendeutsche Jugend stoprocentně finančně pokrýt. Myslím si, že kdybychom například pořádali semináře, na které je potřeba minimálně sedmdesátiprocentní dotace na ubytování a stravu účastníků a proplacení jízdného, bylo by to těžší... Nechci ale chválit dne před večerem, protože finance pro naše projekty na příští rok jsou ještě v rukou povolaných úředníků a nám zatím nezbývá, než trpělivě čekat a doufat.

S jakým přístupem se, co se týče financí, ze strany úředníků na ministerstvu setkáváš?

Na ministerstvu to mají také svým způsobem těžké, když není kde brát... Na mládež a děti obecně dostanou určité peníze, ty se ale tisíckrát „okrájí“... Na konkrétní aktivity pro volný čas mládeže pak díky tomu moc peněz nezbývá.

Existuje tedy i zde protekce či protežování konkrétních občanských sdružení?

Určitě se lépe žije starším a zavedeným sdružením, než nováčkům, kteří projekt podávají poprvé, nevědí, jak na to, a zbytečně se připraví o peníze. Je to škoda, protože podmínky, aby občanská společnost fungovala, aby se v naší zemi v tomto směru něco dělo, by měly být co nejlepší. Vlastní peníze může člověk klidně investovat do projektů, kde se mu to jednou vrátí, ale neziskovky nejsou byznys. Protekce a ošklivá zákulisní politika je všude. Bohužel, je to tak i v neziskovém sektoru. Rozhodně není příjemné, když potom člověk vidí, že mezi skupinou mladých lidí, kteří by měli se měli své organizaci věnovat z čisté lásky a radosti, se objevují i tací, kteří cítí příležitost, konexe a někdy i peníze.

Myslíš, že má Sojka ve své činnosti dostatečnou podporu?

Určitě by to mohlo být vždycky lepší, ale nejdůležitější je podpora z řad lidí, pro které v Sojce akce děláme. Jak dětí, tak i „služebně starších“ členů. To je vlastně nejdůležitější a za jejich věrnost a podporu jim náleží velký dík.

Jak mohou vypadat problémy, na které nezisková organizace naráží?

Naše problémy jsou stejné jako všude jinde. Málo času, hodně práce, málo nadšenců, na konkrétní věci málo peněz...

To se týkalo lidského faktoru... A co ze strany státu?

Pokud se ptáš na systém, pak je naším problémem asi na české straně strach politiků a institucí nás podpořit, protože naším partnerem na německé straně je Sudetoněmecká mládež. Díky nesmyslným předsudkům a nedůvěře vůči Němcům od nás ještě stále dost lidí dává ruce pryč, nebo se ušklíbá. Bude asi ještě dlouho trvat, než se tato otázka srovná.

Sojka oslavila v srpnu 5 let existence. Jaké jsou nejvýraznější změny od doby jejího založení?

Určitě nastal velký posun ve způsobu, jak to celé děláme. Na začátku nikdo z nás netušil, co všechno občanské sdružení obnáší. Sojka vznikla takzvaně na zelené louce a dalo nám určitou práci vybudovat systém, jak bude sdružení fungovat, kdo co bude připravovat, kdo povede jakou akci. Těžké bylo už jen odpovědět si na otázky, co vlastně chceme dokázat, co jsme schopni zvládnout. Nebojím se říci, že nyní jsme v tom, co děláme, profesionálové. Ať už se jedná o náplň táborů, seminářů, koloběhu přípravy, shánění peněz či účtování.

Jak vidíš budoucnost Sojky? Na co se v nejbližší době hodláte v Sojce zaměřit?

Budoucnost Sojky je v tom, jestli se i nadále najde dost nadšenců, kteří s námi tu pomyslnou káru potáhnou dál. Nerada bych, aby se stalo to, že až odejdou zakládající členové organizace, Sojka zanikne. A to je odpověď i na tvou druhou otázku – musíme rozprostřít naše síly tak, abychom to ještě nějaký čas mohli dělat. Přitom chceme stále hledat a vychovávat naše nástupce.

V Sojce závisí práce na nadšení, které bývá pomíjivé. Neměla jsi někdy chuť skončit?

Určitě... To tak přece musí být. Takový pocit mívám hlavně ve chvílích, kdy je toho na mě moc, kdy jsem čtvrtý víkend po sobě mimo Prahu kvůli Sojce a nemám čas na učení, na práci, na nic.

Co tě přesvědčilo o opaku?

Jednak kamarádi, kteří to dělají se mnou, a také fakt, že naše snažení má nějaký smysl. Že děláme dobré tábory, na kterých se mladí Češi s mladými Němci setkají a skamarádí, že jsme přímo u toho, kdy mezi dětmi pomalu padají bariéry a předsudky, které jsou bohužel ve vztahu Čechů vůči Němcům a někdy i naopak stále zakořeněné.

Je to přece jen zvláštní se věnovat s takovým úsilím akcím pro děti a mládež... spousta mladých lidí by řekla, že na to nemá čas...

To záleží na každém z nás, co si vybere. Je fakt, že občas je to dost náročné, představ si, že se vrátíš v pátek ze školy nebo z práce a místo odpočinku si sedneš k počítači a píšeš projekt, dopisy nebo děláš vyúčtování. A víkend je pryč. Vybrala jsem si to ale sama, protože mě to baví a chci to dělat. Pokud by se měl někdo z nás Sojce věnovat polovičatě, tak jenom přidělá práci ostatním, což nemá cenu. Když chceš a jsi ochotna do toho jít po hlavě, pak je ti odměnou dobrý pocit. Nuda neexistuje.

Jak tedy zvládáš časovou náročnost aktivit Sojky v kombinaci se školou?

Špatně. Určitě by to šlo lépe, ale to by nesměly být ke škole ještě brigády a také to, jaká jsem. Bohužel, když už jsem moc unavená a mám všeho dost, tak radši vysadím, než abych vysedávala nad učením, a to se projevuje v délce mého studia... Ale rozhodně své studium na vysoké škole miním dotáhnout do zdárného konce (*magisterský titul – pozn.aut.*).

Jsi v Sojce v podstatě vysoce postavená a navíc jsi dívka... Máš někdy problémy s autoritou?

Konkrétně o moji autoritu nejde tolik v Sojce, kde nás všechny vede svou moudrostí a prozřetelností náš předseda (*smích*), jako spíš na táborech, kde jsem letos prvně dělala hlavní vedoucí. Určitá autorita je potřeba, člověk, který dělá hlavního vedoucího, nese totiž veškerou zodpovědnost. Proto by měl mít i poslední slovo. Kdyby se například na táborech stala někomu z dětí opravdu vážná nehoda, může jít hlavní vedoucí potažmo i do vězení. To by měli všichni účastníci i pomocní vedoucí akceptovat – a pokud nechtějí, tak ať raději na tábor nejezdí vůbec. Je to docela těžké, mít pod sebou osmdesát dětí a dvacet vedoucích. Naštěstí nejsem na všechno sama, je zde i německý hlavní vedoucí. Když ale tábor skončí a já si můžu upřímně říct, že se nic nestalo, všechno se povedlo a dopadlo to dobře, tak to je nepopsatelný pocit.

Máš nějaký trik, jak krizovým situacím předejít?

Nikoho nemůžeš do ničeho nutit. Ať už přímo v organizaci Sojky nebo na táborech, kdekoli. To není jako v práci, kde jsi za určité úkoly placená. Pro Sojku všichni pracují dobrovolně a zadarmo, takže by měli počítat s tím, že se jede naplno a že budou respektovat toho, kdo akci vede, jinak nastanou oboustranné problémy.

Chtěla bys i po skončení studií zůstat v neziskovém sektoru? Jaké máš v tomto směru ambice?

Určitě bych ráda zůstala v neziskovém sektoru. Co budu konkrétně dělat, ještě nevím. Rozhlížím se, pátrám...

Co bys změnila, kdybys měla čarovný proutek?

Změnila bych spoustu věcí, ale hlavně nám přičarovala peníze na česko-německé vzdělávací centrum, které se snažíme vybudovat. Zatím se nedaří. Priority jsou dnes zkrátka jiné. Mladí lidé jsou v podstatě budoucnost, ale fakt, že je těžké pořádat tábory a semináře s mladými lidmi z Německa, Francie či jiných zemí, když v naší zemi neexistují pro neziskovky reprezentativní prostory, nikoho nezajímá. A to nás mrzí.

Je něco, co ti práce v občanském sdružení dala, něco, co by ses jinak nenaučila?

Nenaučila bych se tak dobře německy, nenaučila bych se stavět stany, psát projekty, vést tábory, řídit lidi, diplomaticky se tvářit, vystupovat před větší skupinou lidí... Je to nadmíru užitečná zkušenost, člověk se stále v něčem překonává a zjišťuje, že když musí, tak zvládne najednou strašně moc věcí.

Co nejbližšího sdružení Sojka plánuje, kde by se s jeho činností mohl laik seznámit?

Nejbližší akcí je reprezentační ples Sojky, na který jsou všichni srdečně zváni. Koná se 2. února 2002 v Kulturním domě v Čelákovcích. Také máme webové stránky www.sojka.cz.

Jaké je tvoje krédo pro práci v Sojce?

Dělat všechno ne proto, že musím, ale protože chci. A s láskou.

Děkuji za rozhovor, přeji hodně štěstí a splněné plány.

Nebudu moc zdržovat a rovnou čtete. Vidíte sami, jak je Sojka aktivní, jak jsme všichni aktivní, jak vás máme rádi. Hurá.

Jako první, tu máme Tomíka, s jeho popisem Bohdalovské vzpomínkové akce

Grim 2001

Na konci září se konala další z akcí Sojky, Grim. Jednalo se o původně asi tak týdenní propagační projekt, kdy zástupci Sojky a SdJ objížděli různé mládežnické a jiné instituce v Čechách a Německu. Zde se naše organizace představovaly a navazovaly kontakty na vyšších místech těchto a jiných

organizacích a spolků.

Tento rok byl průběh akce trochu jiný než jsme byli zvyklí. Již jsme necestovali, ale připravili si sami program na jediném místě. Nebylo to nikde jinde, než v našem starém, krásném bývalém velikonočním Bohdalově. Na tuto událost byli pozváni zástupci občanského sdružení Slunce. Podobně jako Sojka je Slunce sdružení mladých lidí ve věku asi do 25 let, kteří stejně jako my jsou činní v česko-německých mládežnických zájmech.

A co jsme tam vlastně spáchali? Zkrátka a dobře nemělo to chybu. Ve čtvrtek večer, kdy se do Bohdalova sletělo už asi dvacet Sojek ze všech koutů republiky se vyprávělo co, kde, kdo a jak a tak až do noci. Nu, takový neoficiální začátek.

V pátek dopoledne kvůli nádhernému počasí a zkrácení čekání na příjezd zástupců o.s. Slunce byla vyhlášena soutěž ve hledání hub. Tolik hub pohromadě jsme snad v životě neviděli. Bylo nás asi deset dvojic a každá nasbírala plnou velkou tašku. Někteří z nás se pustili do jejich čištění a jiní hráli nohejbal až do oběda, před kterým přijeli naši očekávaní hosté. Do pozdního odpoledne jsme si všichni v lese zahráli známou Bitvu o hrady. Následovalo sportovní vyžití a po večeri byl na programu seznamovací večer. Všichni se báječně bavili při: Pepíčku pípni, Polštářovka, Mafie, Hra se jmény, S čárkou bez čárky....

V sobotu dopoledne proběhl blok seminářů, kdy nám někteří z nás osvětlili téma týkající se naší českoněmecké spolupráce a věcí kolem ní. Madleska nám řekla všechno o projektech, jak se píší, podávají na instituce atd. Pak jsme si všichni ve skupinkách vyzkoušeli napsat projekt na imaginární česko-německou akci. Luky nám řekl něco o jazykovém kurzu v Klenčí, a také něco o způsobech moderního překládání a jak pracují profesionální překladatelé. Klára (předsedkyně Slunce) nám přednesla referát o evropské dobrovolné službě, kdy vlastně kdokoliv z nás může pracovat v zahraničí v nějaké podobné organizaci, jako je Sdj nebo DJO. Odpoledne se konala rada Sojky s přisedícími a zároveň i rada Slunce. Ostatní hráli v Bohdalově známou Dorfrallye. Večer se hrálo bohdalovské Bingo a Mafie. Pak se sedělo a povídalo, hodnotilo a bavilo.

V neděli dopoledne byl po vydatné snídani a úklidu odject. Celkově to byl moc prima a velice přínosný víkend z toho titulu, že jsme se seznámili a vyměnili jsme si zkušenosti z jinými mladými lidmi, kteří dělají stejnou práci v česko-německých vztazích jako Sojka. Navzájem jsme si řekli o infrastruktuře a fungování našich spolků, financování a plánování projektů atd. krom toho jsme si užili spoustu legrace a poznali nové kamarády. Stejně tak se o

víkendu vyjádřila i předsedkyně o.s. Slunce, Klárka Sotónová, která považuje tento víkend za oboustranně velice prospěšný, zajímavý a zábavný a doufá , stejně jako my, že nebude poslední.

Sojce zdar

Tomáš G. Pavlíček

Lukáš vám tu píše něco o Tomášem zmiňovaném Klenčí, kde byl proč? To se dozvíte z jeho příspěvku.

Kurz pro tlumočníky – Klenčí pod Čerchovem – 9.- 17. 9. 2001

V polovině září jsem měl tu čest účastnit se výcvikového kurzu pro mladé česko- německé tlumočníky pořádaného Tandemem v malém městečku Klenčí pod Čerchovem v blízkosti Domažlic. Akce se mohl účastnit prakticky kdokoliv, kdo je alespoň trochu činný v oblasti česko-německých vztahů. Zájem byl poměrně veliký, ze Sojky jsme se hlásili hned dva, bohužel nám bylo řečeno, že na jednu mateřskou organizaci připadá maximálně jeden účastník tohoto kurzu. Celkově si myslím, že po celé organizační stránce byl projekt maximálně dotažen. Byl vidět, že pro lidi z Tandemu jsou podobné akce denním chlebem. Každá minuta v celém týdnu měla svůj program – buď náročnější: v podobě různých jazykových cvičení, simulací stresových situací při tlumočení ... a spoustu dalšího, nebo program oddychovější – zpravidla pro večerní hodiny – ten spočíval v různých hrách, soutěžích, apod. Pokud by někdo z vás měl bližší zájem o informace k programu celého kurzu, může se buďto obrátit přímo na mě, nebo na webové stránky Tandemu (tandem.adam.cz), kde je spousta informací, včetně fotodokumentace z celého týdne. Rozhodně se jednalo o vydařenou akci a pokud by někdo z vás měl možnost (jako, že ji vždycky má) účastnit se něčeho podobného, můžu mu to jenom co nejvřeleji doporučit!

Lukáš

A jedeme panstvo dále, o slovo se hlásí Dava.

Bundesgruppentag, Brannenburg, SRN, 12. – 14. října 2001

Již tradičně každý druhý rok (podobně jako členské shromáždění Sojky) se schází nejvyšší orgán celoněmeckého sdružení SDJ. Účelem a úkolem tohoto setkání zástupců ze všech oblastních skupin SDJ je zhodnocení činnosti v mezidobí, návrhy změn v základních dokumentech, výměna zážitků a zkušeností, volba vrcholných zástupců a samozřejmě také příjemné setkání lidí z různých koutů Německa.

Protože náš spolek je bezesporu nejvýznamnější českou s SDJ spolupracující organizací na úrovni dětí a mládeže, byli na toto setkání pozváni i představitelé Sojky (zúčastnili se Leopold Černý, Magdaléna Müllerová, Tomáš Pavlíček a David Andrlé), aby nejen představili činnost Sojky, ale také se pokusili zhodnotit vzájemnou spolupráci.

Jak možná někteří víte, předsedou celoněmecké SDJ byl před dvěma lety zvolen Robert Wild (ano, je to ten, kterého možná znáte z Gaisthalu nebo Furthu, je to ten manžel Irisky Wildové, která také byla „párkrát“ v Gaisthalu i ve Furthu a ano, je to ten tatínek krásných děvčátek Idy a Helenky). Během svého působení v čele SDJ se snažil prosadit některé změny ve struktuře a

organizaci SDJ, a podařilo se mu SDJ lehce „provzdušnit“. Získal si podporu u jednotlivých skupin SDJ, svou podporu mu vyjádřila i Sojka, a při volbách byl opět zvolen do čela SDJ.

Jedna z mnoha novinek, které Robert způsobil, byl přesun místa konání z Bad Kissingenu do Branenburgu v předhůří Alp – krásné podzimní přírody – a jednání tak získalo zcela nový rozměr odpolední vycházkou na místní nejvyšší vrchol (Wendelstein 1838 m).

Na závěr však ještě připomenutí jedné velice významné události tohoto víkendu. Tou bylo rozloučení „šedé eminence“ SDJ Günthera Wuggiho Pfrognera, kulturního referenta SDJ, se svou funkcí. Wuggi za mnoho let své práce významně pomohl nejen SDJ, ale opět i Sojce. Loučení to rozhodně nebylo smutné, protože vlastně povýšil, je z něj teď mnohem významnější persóna celého Sudetoněmeckého Landsmanšaftu (SL). Loučení to ovšem bylo dlouhé a řečnické (řeč pronesl i přítomný předseda SL, poslanec Evropského parlamentu Berndt Posselt), protože poblahopřát chtěli opravdu všichni a tak se rozlučka docela protáhla...

A teď hovoří mistr Špigy!

Volby

V neděli 21.10.2001 se v německém městě Regensburg konaly volby Bezirksjugendtag der SdJ – Sudetendeutschen Jugend, Bezirksgruppe Niederbayern/Oberpfalz a Bezirksjugendtag der djo – Deutsche Jugend in Europa, Bezirksverband Niederbayern/Oberpfalz. Volně přeloženo okresní volby radních SdJ a djo. Samozřejmě zde nemohla chybět delegace ze Sojky. Jel jsem tam společně s Vítou a na místě jsme se také sešli s Věrkou, která momentálně dělá au-pairku v Norimberku. Volby se konaly v jedné Jugendherberge (mládežnická ubytovna) v Regensburgu. Přijeli jsme na místo již v sobotu na večer. Nic moc se nedělo, Němci měli svojí poslední radu a my jsme museli asi dvě hodiny čekat než skončí. To nás trochu zaskočilo, protože jsme čekali nějaký program, nebo tak něco. V neděli ve 12:45 to všechno začalo. První proslov měla Marlene Lenczyk, předsedkyně z minulého období, ve kterém všechny, i nás Sojky, přivítala a zahájila tím celé volby. Jako zapisovatelka protokolu byla zvolena Simone Herbring. Po schválení zápisu z minulých voleb měla Marlene další projev a sice zprávu předsedkyně z minulého období. V této zprávě byla zhodnocena činnost spolku za poslední dva roky. Hodnotí zde jak práci svojí, tak i práci ostatních. Další slovo měl Günter Prokisch, pokladník, což bylo vlastně vyúčtování příjmů a nákladů v minulém období. Poslední projev měl Vítek Černý, jako zástupce rady Sojky. Jeho projev byl obsáhlý, zhodnotil zde jak pozitivní, tak i negativní body ve spolupráci našich spolků. Jako pozitivní věc vyzdvihl bezproblémové již jedenáctileté pořádání společných táborů v Gaisthale, ve které se letos slavilo 5. výročí Sojky. Jako největší bariéru ve spolupráci vidí vzájemné komunikaci. Právě komunikace je totiž nejdůležitější jak pro nás, tak pro budoucí generace. Dalším bodem programu byly samotné volby. My tři ze Sojky jsme byli zvoleni jako nezávislí spolupracovníci při vyhodnocování výsledků.

Výsledky voleb :

Předsedkyně : Marlene Lenzcyk

Místopředsedové : Anne Abel, Alexander Schwager

Pokladník : Ginter Prokisch

Přisedící : Marcus Baier, Lena Abel, Michael Huber, Peter Polierer, Simone Herbring, Andrea chmidt

Revizoři pokladny : Reinhold Dürrschmidt Robert Leiter

Pozn : Tento systém se liší od našeho tím, že jejich přisedící jsou jako u nás radní. Nakonec měl ještě projev Robert Leiter, ve kterém všem poděkoval a řekl nějaké informace o djo. Po volbách bylo první zasedání rady v novém období. Po trochu náročnější cestě jsme se dostali v pořádku a zdraví domů. Zdar a sílu, Pět'a Špičan.

Znáte Frantu Tykala? Je to jedna z nejčerstvějších Sojek, člověk, který se vyznačuje tím, že je vždy všude. A byl i na symposiu ve Furth im Waldu, o kterém vám tu vyplodil pár řádků.

-

-

-

8. Česko-německé sympozium

26.-30.10.2001 Furth im Wald

Nazdar sojčata, chtěl bych se s vámi podělit o své dojmy z účasti na výše uvedeném sympoziu. Protože to byla pro mne první akce tohoto druhu, jel jsem do Furth im Waldu s očekáváním něčeho nového a hlavně se setkat se známými a poznat doposud neznámé, což se také, v příjemném prostředí probíhajícího sympozia, také stalo. Celá akce začala, jak jinak, příjezdem a získáním základních informací – kde je možno zjistit program, kde se nasytit, kde je možno si odpočinout („duševní“ činnost, jak známo, vyčerpává). Po získání těchto informací jsme šli obhlédnout kdo se ze známých dostavil, kdo nikoliv. Neznámých tu bylo habakuk. Po úvodním seznámení byl oznámen program následujícího dne, návštěva bývalého

koncentračního tábora Floßenbürg a byl vyhlášen volný program. A to bylo z pátečního oficiálního programu vše.

Sobotní program začal v půl deváté nástupem do autobusu „dvojpatráku“, který nás dopravil po hodinové cestě do městečka Floßenbürg, které se rozkládá v místech bývalého koncentračního tábora, který patřil mezi nejvýznamnější a to co do počtu vězňů, tak co do počtu svých „poboček“, které se z velké části nacházali v příhraničním území naší republiky. Náš průvodce památníkem byl pro svou práci zapálený chlapík, jehož netradičně pojatý výklad byl velmi zajímavý a sdělný, nebyl to klasický výklad nabitý čísly a daty, které každý v zápětí zapomene. Dvouapůlhodinová prohlídka památníku skončila. Byl jsem plný dojmu z místa, kde se odehrávali osudy lidí i jejich „lidských“ vězňů, kde došlo na konci války k téměř plynulému přechodu ve využití tábora z vězňovského na ubytovací – pro Němce odsunuté z Československa. Po obědě pokračovala návštěva Floßenbürgu diskuzím posezením na místní faře. Ve čtyři hodiny jsme se vydali na zpáteční cestu. Po večeři byla chvilka volna a potom se všichni přesunuli do objektu staré radnice ve Furth im Waldu, kde se konal koncert hudebníků z Frankfurtu nad Mohanem, kteří kromě židovské hudby přiblížily účastníkům symposia židovské tradice ve sledu jak přichází jejich čas v průběhu roku. Sobota byla zakončena na radnici výstavou obrazů Michala Kadlečka vypovídajícími o historických událostech doprovázených nelidskými činy členy lidské populace dvacátého století.

Neděle byla ve znamení tvůrčí činnosti v pracovních skupinách v učebnách lidové školy umění. Pracovních skupin bylo pět. Naše skupina měla téma „vzpomínat, a jak?“ Na úvod nám vedoucí naší skupiny nastínil na názorném příkladu jak funguje lidská paměť a potom už probíhal program skupiny dále. Poté probíhal program skupiny za mé účasti až do oběda, kdy nadešel, pro mě a další, čas rozloučení se s organizátory a účastníky a pak už jen cesta domů do Nové Role (západočeská bašta dobré nálady) připravit se na další bohužel opět pracovní týden. Tímto ovšem oficiální program symposia nekončil a pokračoval úspěšně až do úterý, ale tuto část vám jistě přiblíží jiný „zpravodaj“ ZOBÁKU.

Na závěr bych chtěl všem účast na této i podobných akcích vřele doporučit, protože i když dojde k tomu, že jen posloucháte a sledujete aniž byste se nějak aktivně zapojili do programu, což je škoda, budete obohaceni o fakta, názory, a stanoviska, která vám umožní udělat si na určité otázky vlastní názor, což nemusí být na škodu. A abych nekončil tak suše filozoficky, účast na takových akcích je samozřejmě i spousta legráček a dobré nálady, protože v takovém kolektivu lidí je převážně veselo, neboť smutní jsou líní a zůstávají raději doma. Tak zas někdy.

všechny VÁS zdraví

Pro poslední letošní číslo ZOBÁKU „na poslední chvíli“

Franta

Já jenom za Frantu doplním, že další skupinky měly za téma – Osudy chebských židů, což vedla naše Jitka a vedla to zdařile a další skupinka se týkala „připomínkové služby“ nebo jak by se to popsalo, zkrátka Gedenksdienst. V neděli večer proběhla oficiální vernisáž obrazů Michala Kadlečka, za přítomnosti starosty Furth im Waldu a s projevem autora.

V pondělí dopoledne jsme v rámci pracovních skupin dospěli k nějakým závěrům, které se pak odpoledne prezentovali na radnici, ale to už jsem já byla také pryč. Pápá.

JUGENDFORUM BAYREUTH

A teď zase něco já. Abyste se mně tak rychle nezbavili. Chacha.

Tak abych začala tak nějak zeširoka, tak si představte, že v roce 1997 byla podepsána Česko-německá deklarace, která dala popud ke vzniku Fondu budoucnosti. Fond budoucnosti je česko-německá instituce, z jejíž pokladny se platí nejen odškodnění obětem nacismu, ale která se snaží podporovat i projekty, vedoucí ke smíření, k dialogu, aktivity převážně mladých lidí. Při Fondu vzniklo kromě koordinační rady také diskusní fórum, kde sedí různé známe i neznáme veličiny z oblasti kultury, ekonomie, zastoupeny jsou i politické strany, prostě z české i německé strany 20 hlav, které se scházejí a diskutují o problémech, různých tématech a podobně. Malá chybička je to, že ačkoliv je to Fond budoucnosti, tak věkový průměr je hrozivý a mladá generace tu prostě nemá zastoupení. A tak se pár pronikavých mozků našňuplo a zasadili se o to, aby byl zřízen ještě jeden takový orgán a to sice diskusní fórum mládeže. Koncept je stejný – 20 mladých lidí z ČR a 20 z Německa. Tito mladí lidé byli vybráni na základě svých přihlášek a motivačních vyjádření a zastupují různé mládežnické organizace, které mají co do činění s Německem, gymnázia, která organizují výměny se SRN a další podobné instituce. Na prvním setkání, kterého jsem se zúčastnila od 2. – 4. 11. v Bayreuthu, se víceméně všichni seznamovali, protože když si představíte 40 mládežníků, kteří se v životě neviděli a najednou by se měli na něčem domluvit, tak je to docela šrumec. Každopádně jsme se snažili domluvit, jak takové fórum bude vlastně působit, jak se bude prezentovat navenek a zvolili jsme mluvčí našeho fóra, kteří by toto měli zastávat. Za českou stranu byl zvolen jako mluvčí Ondřej Matějka z organizace Antikomplex, snad se mi podaří s ním do příštího Zobáku uloupit rozhovor. Zajímavá informace pro vás určitě bude, že za německou stranu byla do funkce zástupce německého mluvčího zvolena Nicky. Kromě rokování nám přijela porozprávět návštěva z vyšších míst, takový patron a patronka tohoto projektu, senátor Josef Zielinec (bývalý ministr zahraničí, který inicioval vznik Fondu budoucnosti) a spolkové poslankyně Petry Erndsberger. Tak jsme si s nimi popovídali. Konkrétně se toto fórum ještě ničím nezabývalo, protože na to ještě nebyl čas, ale mělo by být trochu akčnější, mělo by samo předkládat někam výš problémy česko-německých setkání, mělo by realizovat i vlastní projekty. Konkrétní náplň se bude projednávat na únorovém zasedání v Terezíně. Tedy, abych to nějak ukončila, budu se i nadále snažit hájit barvy Sojky a vůbec mládeže české, jelikož mé bohulibé úmysly jsou zajisté všeobecně známy. Howgh.

A v ten samý termín, kdy já jsem byla v Bayreuthu, byl Michi s Leem na jiné akci o pár desítek kilometrů dál, ve Straubingu. O tom, co to bylo zač, referuje Michi:

50 let DJO Bayern

Již půl století působí v oblasti práce s mládeží DJO – Bayern. U příležitosti takto významného kulatého výročí byla uspořádána velkolepá oslava. DJO jako střešní organizace SDJ, našeho partnera z německé strany, pozvalo i zástupce Sojky. Kdo jiný by se měl zúčastnit takovéhle akce, než předseda. Nejel sám, alébrž jsem jel s ním ještě já, coby dokumentátor a fotograf a také abych poznal nové osobnosti z německé strany. Výroční oslava se konala od soboty 3. do neděle 4. listopadu. Naše cesta začala již v pátek, byli jsme pozváni do Landshutu k předsedovi DJO Robertu Leiterovi na takové neoficiální setkání.

Pozval nás do své oblíbené – Irské – hospůdky, kde jsme v přátelské atmosféře podebatovali. Ráno následujícího dne jsem v brzkých ranních hodinách odjeli do Straubingu, kde se oslava konala. Pro oslavu byl pronajat Herzogsschloss (knížecí zámek) na nábřeží Dunaje. Akce takové velikosti si samozřejmě vyžádala velké množství příprav, ani my jsme nelenili a přiložili ruce k dílu. Po vydatném obědě jsme s Leem vyrazili na prohlídku města, které je mimochodem z architektonického hlediska velmi krásné. Obzvláště historické centrum okolo náměstí. Snažil jsem se zachytit na fotografie co možná nejvíce (viz níže). Další program pro nás následoval od 17 hodin v rytířském sále, kdy se představili všechny ze 13 organizací zastřešených v DJO. Jednotlivé skupiny jsou tvořeny příslušníky různých národů od Poláků až po Albánce. Zajímavá proto byla různorodost krojů i vystoupení. Představení byla samozřejmě i různě kvalitní. Vystoupení byla proložena i hudbou orchestru dechových nástrojů, který vystoupil s moderní hudbou hranou ale na dechové nástroje.

Od 20 hodin jsme se zúčastnili Talkshow k narozeninám DJO, s bývalými předsedy DJO, vedené stávajícím předsedou Robertem Leiterem. Tématem byly samozřejmě vzpomínky na doby minulé, vyzdvihování důležitosti práce, kterou DJO dělala a dělá. Samozřejmě nechyběli ani výhledy do budoucnosti. Nesměla chybět ani vydatná večeře v podobě grandiózního rautu. Na večer byla připravena taneční party s živou kapelou a sice Corsoband. Členem této kapely je i předseda SDJ Robert Wild. Vystoupení této rockové kapely trvalo asi do půlnoci.

Po příjemném spánku v hotelu byl na nedělní dopoledne připraven další zajímavý program. A sice tentokrát bylo změněno místo konání. Tentokrát se účastníci sešli na Radnici města Straubing na náměstí. Po vystoupení Gersthofer Blasharmoniker, orchestru, který byl již zmíněn, následovalo několik proslovů významných osobností včetně starosty Straubingu (mimochodem jako jediný mluvil bez předlohy, což přece jen udělá velký dojem) nebo ministrině Christy Stewens. Po závěrečném slovu Roberta Leitera, předsedy DJO skončila pro nás celá oslava a čekající nás dlouhá cesta jsme se vydali domů. Tento víkend byl velkým přínosem nejen pro mě ale hlavně pro Sojku, projednalo se mnoho důležitých věcí s důležitými osobnostmi. Ze strany organizátorů mi ale přišlo poněkud nevhodné chtít po oficiálně pozvané delegaci ze zahraničí poplatek za stravu a ubytování, ale doufám, že to bylo jen nedorozumění....

Zápisy z rady občanského sdružení SOJKA – spolek mladých

Místo konání: Bohdalov

Datum: 27.-30.9. 2001

Přítomní radní – : Leopold Černý, David Andrlé, Vít Černý, Magdaléna Müllerová, Lukáš Kadleček, Michal Janoš, Petr Špičan, Tomáš Pavlíček

Omluveni: Jitka Chmelíková

Přítomní přisedící: Dalibor Dvořák, Pavel Stuchlík, Jan Pavlíček, Monika Ženíšková

Tato rada byla součástí letošního projektu Grim, byli přítomni i přísedcí v poměrně hojném počtu. Probírali se body jako Poběžovice, organizační věci okolo plesu, pokoušeli jsme vycytat mouchy na naší společné internetové poště a spousta dalšího..

Místo konání: Furth im Wald

Datum: 27. 10. 2001

Přítomní radní: Leopold Černý, David Andrlé, Magdaléna Müllerová, Lukáš Kadleček, Petr Špičan, Tomáš Pavlíček, Jitka Chmelíková.

Přítomní přísedcí: Monika Ženišková

Omluveni: Michal Janoš, Vítek Černý

Tato rada byla součástí sympozia ve Furthu, takže časově jsme byli velice omezeni, celá rada trvala jenom hodinu. Probíraly se novinky okolo Poběžovic, kromě toho jsme nejvíce času věnovali blížícímu se plesu. Dále se projednával tisk propagačních materiálů Sojky.

Místo konání: Mladá Boleslav

Datum: 23. – 25. 11. 2001

Přítomní radní – : Leo Černý, Vít Černý, Magdaléna Müllerová, Lukáš Kadleček, Michal Janoš, Petr Špičan, Tomáš Pavlíček.

Omluveni: Michal Janoš, David Andrlé

Hlavní body byl ples, projednání tisku letáků, lístků, odpovědnosti za jednotlivé části organizace plesu. Dále Doubrava, ustanoven nový šéf akce – Tomáš Pavlíček, projednávali se termín rozesílání přihlášek a plakátů. Informace o mezidobí, kdo z nás byl na jaké akci, aktuální info o Poběžovicích. Důležitým bodem bylo jednání o personální otázce – obsazení akcí jednotlivými vedoucími v průběhu roku. Workshop – diskuze nad vystupováním Sojky na veřejnosti, snaha utřídit si názory, které jako organizace zastupujeme. Aktuálně se projednávalo následující číslo Zobáku, rozdělení jednotlivých úkolů

Milí sojčí sojtěžící i nejsojtěžící!!!

Zase jste se tedy moc nevycajchnovali, ale je vidět, že nechcete, aby Sojtěž skončila... Obdrželi jsme několik vašich pěkných výtvorů a radili se. Nakonec jsme se rozhodli, že rozdělíme díla do dívčí a chlapecké kategorie a vyhlásíme tedy vítěze dva. Jejich díla jsou také vytištěna v tomto Zobáku..

A teď už k naší nové Sojtěži!!!

Jako tradičně je velmi jednoduchá. S využitím jakéhokoliv technického prostředku doručte Sojce co nejoriginálnější přání do nového roku. Využijte adres radních (dopis, mejly, sms, telefony, hlasové schránky, poštovní holubi, pohledy, ...). Těšíme se na Vaše přání. A pamatujte, bylo by od Vás přinejmenším ošklivé, kdybyste Sojce nic nepopřáli!!!

S přáním všeho „nej“ v roce 2002

Dava

Zuzana Koslerová - Výlet

Jedu jedu do Brna

navštívit tam Leona

ten tam v sojčím hnízdě žije

a na nás sojky něco kuje.

Navštívím tam taky Davu

a pozdravím jeho krásnou Báru

až tam všechny pozdravím

tak se do Čmelákovíc vypravím.

Tam se zdržím dýl,

půlku Sojky tam uvidím.

Do Prahy už to není daleko

a Madleska je vždy z toho na měkko

tak tam Sojky jeďte a ..... a zbytek si už domyslete.

Už nemám žádný rým

tak končím tím nic nezkažím.

David Šimek – Sojka

Odkud ta naše sojka letí?

Letím z lesa milé sojky.

Cos tam viděla sojčičko?

Leonka s Madličkou.

Tak zase už tu máme konec extradlouhého vydání. Znovu vám přejeme jen to nejlepší, mějte se moc krásně a nezapomeňte na nás. Těšíme se na plese – ahójký

za všechny se loučí Madleska bez leska

Vyhodnocení Quízu ze strany 9

Zeměpis: 1. 16, 2. 4-5x, 3. Bavorsko, 4. 6, 5. Bavorsko a Sasko, 6. Zugspitze – Alpy, 7. Rýn, 8. 80 mil., 9. Berlin, Bonn, Hamburg, Hannover, Mnichov, 10. ČR, Polsko, Dánsko, Holandsko, Francie, Švýcarsko, Rakousko, Lucembursko, Belgie

Dějepis: 1. 4 zóny podle mocností – SSSR X USA, VB, F – trvaly do roku 1949, 2. 1949, 3. 3.10.1990, 4. Mnichov, 30.9.1938, 5. SRN, F, VB, I, 6. Příhraniční obl. Čech a Moravy – ale i Polska, s převahou něm. Obyvatel, 7. 1945 – 46, 47 – na základě Benešových dekretů, 8.: 3 miliony, 9. Konrád Adenauer, 10. 1949 – Sovětská zóna v Berlíně, když Sověti odřízli západní sektor, Američané tehdy zásobovali záp. Berlín

Politika: 1. SPD, CDU/CSU, FDP, Die Grünen, PDS, 2. Johannes Rau, 3. SPD+Die Grünen, Kancléř – Gerhard Schröder, min.zahr. Joschka Fischer, obr. Schilling, 4. 1997, 5. V. Klaus + H. Kohl, 6. Bonn, dnes Berlin, „der Bundestag“, 7. Joschka Fischer, 8. Helmut Kohl, 9. Edmund Stoiber, 10. 2002

Večerní zpestření na radě v Mladé

